

Tussen het riet.

Met een lange haal sneed de zeis door het riet langs de oever. Dirk leunde even en tuurde over de brede sloot. De zon scheen recht in zijn gezicht. Hij hoorde het geluid van onregelmatige en ongelijk getrokken roeispanten. "Dat zijn weer vreemden," overdacht hij. Dirk liet de zeis vallen en trok zich terug in de dichte rietkraag.

Een zinderende warmte steeg uit de grond omhoog. Met grote aandacht zag hij een klein roeibootje naderen. Er zaten een man en vrouw in van ongeveer 40 jaar. "Dat is niks," mompelde Dirk en wilde weggaan. Toch bleef hij nog even staan kijken. Met voldoening dacht hij nog aan een paar dagen terug, toen een jong stelletje hun zeilboot in het riet liet vastlopen. Man, man, wat een ogenblikken waren dat geweest. Hij stond geheel aan het oog onttrokken tussen het riet. Het duurde wel een tijdje eer ze aan de gang gingen, maar het was wel de moeite van het wachten waard geweest. Nog hoorde hij de hoge uithalen van het meisje in zijn oren klinken, geweldig. Zijn vrouw Ankie vond hem die avond bijzonder fel geweest, maar wat wilde je. Intussen was de boot dichterbij gekomen en hij hoorde de man zeggen: "Ik vind het lekker rusten we even."

De vrouw knikte en rommelde wat in een tas, die naast haar in de boot stond. Dirk zag dat de boot enigszins scheef naar hem toe kwam drijven. Hij overwoog, dat als zij te dicht bij kwamen, hij niet makkelijk meer weg kon komen, of ze zouden zich een ongeluk schrikken. Het bootje dreef ondertussen op een paar meter afstand van hem af en bleef toen met een licht schurend geluid vastzitten. "Zijn hier geen beesten?" vroeg de vrouw en keek om zich heen. "Ben je gek, hier zit niets," antwoordde hij haar en wurmde de roeispanten in de boot. Hij keek even om zich heen en haalde toen een soort plaid achter zich vandaan. Hij trok het plankje waar hij op gezeten had omhoog en maakte een soort van bed op de bodem van het bootje. "Het is hier behoorlijk heet," vervolgde hij en maakte het zich gemakkelijk.

De vrouw keek nog eenmaal in de rondte en trok toen een dun truitje over haar hoofd. Dirk zag een paar behoorlijk volle borsten, gevat in een rose b.h. vrij komen. Geen gek vrouwtje, van zijn eigen leeftijd. Niet gek. Ze was heel licht opgemaakt met half lang zwart haar. Goed, het zou wel geen wilde vertoning worden, maar hij had dan in ieder geval wat gezien. Hij keek in de boot, met een dichte rietbedekking voor zich. Uit ervaring wist hij, dat hij gerust het riet uit elkaar kon doen, zonder dat zij hem zouden horen.

"Kom lekker hier liggen," zei de man gedempt. Hij stak zijn hand uit. Het bootje begon vervaarlijk te wiebelen, toen zij van haar zitplaats naar hem toekwam. Na enig geharrewar zat ze naast hem. Dirk keek op hun rug en zag de man wat aan haar rommelen. Ze lachte giechelend. Even bleven ze zo zitten en Dirk overwoog zachtjes weg te gaan. Hij keek nog even langs de slootkant.

Geen geluid verried enig levend wezen. Weer giechelde de vrouw. Dirk schoof het riet wat opzij en ontdekte dat de rose b.h. over de tas lag. Dat veranderde de zaak aanmerkelijk. De man drukte haar langzaam achterover en Dirk had vrij zicht op een paar zeer behoorlijke borsten. Dit was dan toch nog onverwacht. Gespannen keek hij toe hoe de man met een hand ritmische draaiende bewegingen maakte, waarbij de tepel steeds onder zijn hand vandaan sprong. Hij boog zich over de vrouw heen en een eindeloos durende kus bezorgde Dirk kramp in zijn been. Voorzichtig verzette hij zich op zijn andere been. Eigenlijk moest hij dit gedeelte nog wegmaaien, maar ja dat kon morgen vroeg nog wel. De twee in de boot lagen roerloos. Voorzichtig schoof Dirk achteruit. Het gebeuren had hem toch wel opgewonden.

Hij liep een eind terug en pakte zijn zeis weer op. Met grote halen vervolgde hij zijn werk. Toen bedacht hij, dat het wel eens leuk kon zijn om zichzelf te bevredigen, terwijl hij naar hun keek. De kans op ontdekking was wel groter. Het idee wond hem meer en meer op. Toen dan ook de zeis met een klap op zijn klomp terecht kwam, stond zijn besluit vast. Hij zou terug gaan en zich lekker laten gaan. Even later stond hij weer op dezelfde plek, in gehurkte houding. Het bleef stil vlak voor hem in de boot. Voorzichtig richtte hij zich op.

Daar lagen ze nog steeds. Alleen het beeld al joeg het bloed naar zijn hoofd. Hij voelde hoe een wilde wellust zich van hem meester maakte. De man lag op de bodem van het bootje. De vrouw lag over hem heen. Zijn broek stond open en een enorme penis stak naar buiten, recht omhoog. Dirk slikte even en voelde zijn eigen lichaam reageren. De vrouw had een hand tussen zijn benen gestoken, met de ander bewoog zij het lid op en neer. Dan weer sloot zij haar mond er omheen, om vervolgens sneller te bewegen. Af en toe schokte de man op en neer. De vrouw ging echter onverstoorbaar door. Dirk voelde zich rood aanlopen. Dit deed hem meer dan indertijd het jonge stel. Gefascineerd staaarde hij naar het tafereel voor hem. Het gezicht van de man kon hij niet zien, dat van de vrouw evenwel zodanig, dat hij haar in de ogen zou kunnen kijken, als zij haar hoofd ophief.

Voorlopig lag ze half over hem heen en had ze alleen maar aandacht voor het stijve lid vlak voor haar. Ze trok de huid terug en sloot dan haar mond weer erover heen. Dirk kon zich maar met moeite beheersen. Zijn handen maakten zijn broeksluiting los en lieten deze zakken. De grote bult verried zijn spanning op dat moment. Hij keek strak naar de vrouw. Deze had zich een beetje opgericht en hij zag de borsten heen en weer bungelen. Met een beweging haalde hij zijn stijf gespannen knots naar voren. Met grote halen trok hij heen en weer. Het riet kraakte, doch hij hoorde het niet. De vrouw in de boot zat nu op haar knieën, ze moest een flink eind uit de boot omhoog steken. Dirk was bang dat hij gezien zou worden, doch zij was een en al aandacht voor haar man. Sneller trok ze hem af.

Nu begon de man in de boot te reageren, hij steunde en verkrampte. Razendsnel voltooide zij haar handeling. Haar borsten zwaaiden heen en weer. Toen hief ze haar hoofd op en staaarde recht in Dirks gezicht. Ze staaarde naar de man tussen het riet, die half naakt voor haar stond. Even verstrakte ze, ze zag zijn enorme lid, waarvan de kop in en uit de hand van de man schoot. Ze sloot de ogen. Op dat moment kwam haar man klaar. Met moeite bleef ze overeind. Drie flinke stralen spoten tegen haar borsten aan. Ze staaarde Dirk als gehypnotiseerd aan. Deze had het riet iets uit elkaar gebogen en toonde haar zijn dik gezwollen lid. Hij begreep dat zij hem niet zou verraden.

“Doe het nu bij mij, schat,” zei ze tegen haar man. Deze richtte zich op en gelijk pakte ze zijn hoofd tussen haar benen. Met haar handen achter haar rug maakte ze de sluiting van haar rok los en wierp deze achter haar in de boot. Even keek ze om zich heen. Dirk knikte haar toe in een opwelling dat alles rustig was. Ze glimlachte tegen hem. Een reden die Dirk vrijmoediger liet worden. Onder haar rokje had ze niets gedragen schoot het door hem heen. De man hield haar vast om haar stevige dijen en met zijn mond bewerkte hij haar. Ze schokte en kreunde. Even wilde de man haar loslaten, maar gelijk hield zij hem vast tegen haar aan. Ze sloot haar ogen en genoot. Dan keek ze plotseling naar Dirk, die het hoogtepunt voelde naderen. Hij zag haar schokken met half geopende mond. Zijn bewegingen werden wilder en onbeheerst. Hij zag haar gefascineerd toekijken, toen het sperma met golven naar buiten stroomde. Gelijk schokte zij heen en weer. Ze greep het hoofd van haar man en met luid gekreun kwam ze klaar. Nog even bleef Dirk als in extase staan, toen liet hij het riet weer naar voren komen en was hij praktisch aan het gezicht onttrokken. Een moordvrouwtje, overdacht hij en stil maakte hij zich uit de voeten. Met een vreemd onwerkelijk gevoel over zich raapte hij de zeis op en bleef nog even na leunen. Nog zag hij duidelijk het gezicht van de vrouw in zijn gedachten voortleven, haar lichaam schokkend en haar borsten vol naar voren gericht. Wat een vrouw.

Gedachteloos zoefde de zeis door het riet. Dichter en dichter bij de plek waar de roeiboot moest liggen. Hij wist dat hij nu te horen moest zijn op deze afstand. Nog even en het bootje zou te zien zijn. Plotseling zag hij iets tussen het riet verscholen, het leek wel een rose doek. Hij kwam naderbij. Hij herkende meteen de b.h. van de vrouw. Maar waar was de roeiboot gebleven? Verdomd, dit was de plek, die hij nog geen twee minuten geleden had verlaten. Nog even tuurden zijn ogen de omgeving af. Hij bukte zich om de b.h. op te rapen. Hoe kwam die daar nu terecht? Duidelijk herinnerde hij zich, dat hij de vrouw de b.h. in de boot had zien gooien. Het werd hem allemaal te wazig, zijn omgeving leek te draaien.

“Hij zal er waarschijnlijk een paar uur hebben gelegen,” sprak een vrouwenstem. “Het is onmogelijk om die rode zakdoek uit zijn hand te krijgen,” vulde een zware mannenstem de ruimte. In een waas herkende Dirk het gezicht van zijn vrouw, die zich over hem heen boog. “Hij beweegt,” zei ze. “Laat hem rustig liggen, een zonnesteek blijft gevaarlijk.” De stemmen klonken door elkaar heen en vervaagden dan tot een volledige stilte.